

азъ, мъничката снѣжинка съ леденото сърдчице и бѣ-
литѣ рогчета, зная колко нещастни сж хората. Колко
безкрайно нещастни сж тѣ: защото се мразятъ.

Да имахъ гърлото на планинска буря, щѣхъ да
имъ викна, та да потрепери земята:

— Послушайте човѣка съ синитѣ очи!

